

172. — 2) the office of the betel-bearer v. l. zu PAÑĀT. 63, 23 nach BENFAY; eher *Betelbüchse* (vgl. स्थगी). — 3) a courtesan BENFAY nach einer Hdschr. der ÇUK.; sehr verdächtig. — Nicht zu bestimmen MED. r 189; vgl. वण्ठर 5).

स्थगी (wie oben) f. *Betelbüchse* H. 718.

स्थगु m. n. Buckel HARIV. 4494. fg. nach der Lesart der neueren Ausg. (स्थु die ältere Ausg. und auch bei NILAK. erwähnt). R. ed. Bomb. 2, 9, 46. — Vgl. स्थपुट.

स्थु m. s. u. स्थगु.

स्थण्डिल 1) n. eine geebnete Bodenfläche (für Oblationen und dgl.) AK. 2, 7, 17. H. 810. 824. HALĀJ. 4, 77. इषुमात्रावरं सर्वतः स्थण्डिलमुपलिप्य ÂÇV. GRHJ. 1, 3, 1. ÇĀÑKH. Br. 6, 14. LĀTJ. 3, 2, 11. 8, 5, 5. 9, 8, 4. KĀTJ. Çr. 22, 11, 9. GORR. 1, 5, 15. 4, 8, 9. KAUC. 133. KĀND. Up. 5, 2, 8 (स्थण्डिल्य fehlerhaft). GRHJAS. 2, 21. अवीजकमपि त्रेत्रं केवलं स्थण्डिलं भवेत् Spr. (II) 56 (M.). MBH. 3, 1615. 7, 2775. 13, 351. 2941. 6550. fg. HARIV. 2206. R. 2, 25, 7. 88, 8. 103, 44. 111, 13. समे देशे चतुर्हस्तं चतुरस्रं स्थण्डिलमुपलिप्य गोमयेन Suçr. 1, 6, 14. निषेडुषी स्थण्डिल एव केवले so v. a. auf dem blossen Erdboden KUMĀRAS. 5, 12. VARĀH. BRH. S. 24, 7. 60, 7. RĪĠA-TAR. 6, 57. WEBER, KRISHNĀG. 249. 296. 298. fg. BHĀG. P. 8, 16, 28. PAÑĀR. 3, 6, 2. सस्थण्डिलक adj. PAT.; s. u. ग्राम 1) in den Nachträgen. — 2) m. N. pr. eines Rshi Verz. d. Oxf. H. 101, b, 22. — Vgl. स्थण्डिल.

स्थण्डिलशय्या f. das Liegen —, Schlafen auf geebnem, blossen Boden (als Kasteiung) MBH. 3, 13455.

स्थण्डिलशायिन् adj. auf geebnem, blossen Boden liegend, — schlafend (auch als Kasteiung) P. 3, 2, 50. Schol. AK. 2, 7, 43. H. 810. R. 3, 10, 4. 5, 22, 26. BHATT. 3, 41.

स्थण्डिलसंवेशन n. = स्थण्डिलशय्या BHĀG. P. 5, 9, 11.

स्थण्डिलसितक n. = वेदि HĀR. 192.

स्थण्डिलेयु (von स्थण्डिल) m. N. pr. eines Sohnes des Raudrāçya MBH. 1, 3700. HARIV. 1659. VP. 447. BHĀG. P. 9, 20, 4.

स्थण्डिलेशय 1) adj. = स्थण्डिलशायिन् ÇABDAR. im ÇKDR. JĀĠN. 3, 52. BRAHMA-P. in LA. (III) 49, 15. BHĀG. P. 4, 23, 6. 9, 10, 34. 11, 18, 3. — 2) m. N. pr. eines Rshi Verz. d. Oxf. H. 18, b, 8. 19, a, 20.

स्थण्डिलेशयन n. = स्थण्डिलशय्या MBH. 13, 6501. 6515.

स्थण्डिल्य KĀND. Up. 5, 2, 8 fehlerhaft für स्थण्डिल.

स्थपणी s. स्थपनी.

स्थपति (स्थ + पति) m. UcéVAL. zu UṇĀDIS. 4, 59. 1) Statthalter, Oberbeamter, Oberhaupt eines Bezirks: राजन्, स्थ° AV. 2, 32, 4. VS. 16, 19. सूत, स्थ° ÇAT. Br. 5, 4, 4, 17. fg. 12, 8, 1, 17. 9, 3, 1. PAÑĀV. Br. 17, 11, 6. 24, 18, 2. KĀTJ. Çr. 1, 1, 12. 22, 5, 28. 11, 11. LĀTJ. 8, 7, 11. R. 2, 50, 18. 52, 4. 84, 12. Verz. d. B. H. No. 226. स्थपतीष्टि Mīmāṃsā. 6, 8, 20. एतया निषादस्थपतिं याजयेत् Comm. जगत्पत्यस्य Herr, Gebieter (zugleich Baumeister nach MALLIN.) Çiç. 1, 34. = अधीश H. an. 3, 309. = अधिपति und सचिव VAIĠ. bei MALLIN. zu Çiç. 1, 34. — 2) Baumeister AK. 3, 4, 24, 63. TRIK. 3, 3, 190. H. 917. MED. t. 166. VAIĠ. MBH. 1, 2029. 2177. 12, 8243. 13, 5073. 14, 2520. HARIV. 6505. R. 2, 80, 2 (87, 2 GORR.). R. GORR. 2, 90, 19. VARĀH. BRH. S. 53, 99. 105. 110. 56, 30. 60, 18. RĪĠA-

VII. Theil.

TAR. 3, 351. PAÑĀT. 10, 4. SARVADARÇANAS. 30, 18. वास्तुविधानज्ञो लघुकृत्तो जितश्रमः । दीर्घदर्शी च शूराश्च स्थपतिः परिकीर्तितः ॥ MĀTJA-P. im ÇKDR. und bei AUFRECHT, UṇĀDIS. S. 264. — 3) Veranstalter eines Opfers an Bṛhaspati AK. 2, 7, 8. TRIK. H. 818. H. an. MED. HALĀJ. 2, 263. — 4) ein N. Bṛhaspati's H. an. VAIĠ. — 5) ein N. Kubera's AĠAJAPĀLA im ÇKDR. — 6) Kämmerer, Aufseher eines fürstlichen Gynaeciums (vgl. स्थापत्य) TRIK. H. an. MED. — Als adj. nach MED. = घस-तम (so die gedr. Ausg., सतम ÇKDR. und WILSON). — Vgl. पुष्कर° (welches nach NILAK. = ब्रह्माण्डस्य स्वामी sein soll) und स्थापत्य.

स्थपनी (v. l. स्थपणी) f. die Stelle zwischen den Brauen Suçr. 1, 345, 13. 15. 346, 11. 351, 5. 357, 9.

स्थपुट gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36. 1) adj. (f. स्था) höckerig (vgl. स्थगु, स्थु) TRIK. 3, 1, 2. H. 1468. HĀR. 124. HALĀJ. 4, 68. प्रीवा निर्मिता चिपिटा दीर्घा स्थपुटा न शुभप्रदा KĀÇIKH. 37, 89 (nach AUFRECHT). — 2) n. Höcker MED. k. 183. °गतं कव्यम् MĀLATĪM. 78, 18.

स्थपुटितं (von स्थपुट) adj. gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36. höckerig geworden.

स्थपुटीकर (स्थपुट + 1. कर) höckerig machen: °कृत H. an. 4, 11. मत्काकञ्जानिलः प्राप्तः पर्वतान्देलनतमः । मखमण्डभूस्तेन तणतः °कृता KĀÇIKH. 88, 99 (nach AUFRECHT).

स्थर = स्थ in सव्यष्ठर und सव्ये°.

स्थल् स्थलति DuĀTUP. 20, 6 (स्थाने, स्थितौ).

स्थल gaṇa इवलादि zu P. 3, 1, 140 (oxyt.). 1) m. a) Abschnitt, Kapitel Verz. d. B. H. No. 595. — b) N. pr. eines Sohnes des Bala BHĀG. P. 9, 12, 2. — 2) f. स्था Erdaufschüttung P. 4, 1, 42. Schol. स्थलं षोडशं परिगृह्णाति TS. 1, 6, 40, 5. — 3) f. ई P. 4, 1, 42. VOP. 4, 26. = स्थल n. AK. 2, 1, 5. H. 940. HALĀJ. 2, 3. Accent eines darauf ausgehenden N. pr. P. 6, 2, 129. a) Anhöhe, hochgelegene Ebene LĀTJ. 10, 19, 1. MBH. 3, 6068. R. 3, 21, 5. Spr. (II) 82. पर्वतस्य R. 3, 19, 23. KATHĀS. 75, 59. PRAB. 101, 9. मलय° RAGH. 6, 64. 12, 24. Spr. (II) 1070. KATHĀS. 114, 19. गगनात्तो ऽथस्तात्प्रविलोकयन् । स्थलीपरिमितो पृथ्वी समुद्रान्परिखालयन् 52, 7. उतथा इव नदीरयाः स्थलीम् (चिक्षिभुः) RAGH. 11, 58. कनकासिकतिलस्थलीः (adj.) स्रवतीः PRAB. 101, 15. तीर्° RAGH. 16, 64. नभः° RĪĠA-TAR. 5, 94. विक्षायः° Verz. d. Oxf. H. 129, a, 16. त्रैलोक्यमौलि° GĪR. 5, 20. von gewölbten Körpertheilen (vgl. तटः) जघन° Çiç. 9, 45. Spr. (II) 7247. Z. d. d. m. G. 27, 30. Verz. d. Oxf. H. 139, a, 5. v. u. नितम्ब° Spr. (II) 5896. DHŪRTAS. 80, 15. उपस्थ° Spr. (II) 6642. गण्ड° (s. auch bes.) PAÑĀR. 3, 5, 9. DAÇAK. 91, 4. — b) Erdboden überh.: नवाम्भःपृषतामित्रा RAGH. 7, 66. 12, 30. KUMĀRAS. 4, 4. °शायिन् Spr. (II) 5437. Fussboden BHĀG. P. 3, 23, 17. 4, 25, 15 (am Ende eines adj. comp.). 7, 4, 11. PAÑĀR. 3, 15, 4. — c) Platz, Ort, Stelle RAGH. 13, 23. शुष्कवंश° R. 1, 25. वनाक्ष° Spr. (II) 5717. शरण्य° PRAB. 85, 10. त्रिजगतामुत्पत्तिनाश° Verz. d. Oxf. H. 108, b, N. 2. — 4) n. = स्थली AK. H. HALĀJ. a) Erhebung, Anhöhe, trockenes Land (im Gegensatz zur feuchten Niederung); Land (im Gegensatz zum Wasser), Festland H. 1355. HALĀJ. 3, 41. व-र्त्म स्थलम् TS. 3, 4, 8, 7. KĀTJ. Çr. 24, 6, 34. LĀTJ. 1, 1, 19. समे, स्रनूपे, व-त्तगुल्मावृत्ते, स्थले M. 7, 192. 8, 247. JĀĠN. 2, 151. समुद्रोर्मिवेगेन स्थले न्यस्तः MBH. 1, 6744. निम्न, स्थल 7, 3389. 12, 4632. 5480. fg. मत्स्या ब-